

[Viggo Starcke.]

bitre erfaringer givet tilsagn om at nå frem til 75 pct. liberalisering. Sverige, Holland, Belgien, Luxembourg, Portugal og Vesttyskland ligger oppe på ca. 90 pct., og Italien og Grækenland ligger oppe på næsten 100 pct. liberalisering.

Mellem de varer, som andre lande mangler at liberalisere, er netop de landbrugsvarer, som Danmark gerne ser liberaliseret. Der er derfor ikke noget andet land, der i den grad er fundamentalt interesseret i, at liberaliseringen fortsættes og føres til tops, som netop Danmark. Derfor er det en politik, der ikke stemmer med landets og landbrugets interesser, at tage reservationer overfor liberaliseringens fuldendelse. Det danske landbrug har f. eks. ingen toldmæssig beskyttelse; vi må konkurrere på verdensmarkedets priser, og derfor er det danske landbrug dygtigt og konkurrencedygtigt. Det er egentlig en mærkværdig politik, at netop Danmark, der kræver af andre lande, at de skal lukke op for importen af landbrugsvarer og sætte dem på friliste, stadig selv holder importen af landbrugsvarer på bunden liste. Ost og foderkorn er dog på friliste, men æg og smør, bacon og kreaturer er ikke på friliste, men holdes stadig på bunden liste. Mange i befolkningen aner det ikke, ja, selv mange landmænd er ikke opmærksomme derpå. Det stiller Danmark i den angribelige stilling, at når vi forlanger af andre, at de skal lukke op for importen af danske landbrugsvarer, så kan de andre svare: ja, men hvad gør I selv? I holder jo landbrugsvarer på bunden liste, og vi gør ikke andet, end I selv gør.

Der er ingen risiko for, at Danmark skal blive konkurreret sønder og sammen, hvis vi sætter disse varer på friliste. Det er forkasteligt, at det ikke er sket. Selvom det kun vil være en symbolsk handling, en gestus, bør vi gøre det alligevel, og jeg vil derfor spørge den højtærede minister, om regeringen ikke finder tiden inde til at sætte i hvert fald landbrugsvarer på friliste. Danmark må være fundamentalt interesseret i en fri international handel.

Da den højtærede minister alligevel synes at have betænkeligheder ved at fremme den videre frigørelse af Danmarks handel, og da hans grunde dertil er nedfældet i hans memorandum af 4. december og

disse grunde er af stor interesse for den danske befolkning i almindelighed og for dette høje ting i særdeleshed, har vi, der ikke er repræsenteret i vareforsyningsudvalget, ment det rigtigt at bede den højtærede minister om en redegørelse for sit svar til Den europæiske økonomiske Samarbejdsorganisation i Paris og for sin afvisning af at udvide liberaliseringen.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag):

Den debat, det ærede medlem hr. Viggo Starcke her søger at fremkalde, er vel i det store og hele en gentagelse af den debat, vi havde i dette høje ting om ganske det samme problemkompleks kort før jul, og egentlig synes der ikke i mellemtiden at være truffet beslutninger eller indtruffet begivenheder, der kan begrunde en sådan ny debat. Heller ikke i det ærede medlems motiveringstale syntes der at komme noget frem, vi ikke har hørt før. Såvidt jeg kunne høre, var det ærede medlems tale i det store og hele en gentagelse af de betragtninger, som det ærede medlem fremsatte før jul.

Udgangspunktet for det ærede medlems forespørgsel bygger på en misforståelse. Det ærede medlem synes at have opfattet udviklingen på den måde, at der på OEECs møde i Paris i oktober er blevet truffet en beslutning, hvorefter Danmark blev opfordret til at foretage yderligere liberalisering, og at regeringen derefter har afvist at foretage en sådan. Det er ganske urigtigt. Der er ikke blevet truffet beslutning af den karakter i Paris, og fra regeringens side har vi ikke afvist yderligere liberalisering. Tværtimod har vi afleveret et memorandum, hvor regeringen meget positivt går ind for hele den europæiske handels fortsatte frigørelse.

Det påhviler jo altid en minister, når der stilles en forespørgsel til ham, at svare så udførligt og omhyggeligt, som han kan; og på trods af, at hele forespørgslen altså beror på en misforståelse — eller måske netop af den grund — må det vel påhvile mig ved denne lejlighed at gøre lidt nærmere rede for, hvad der blev besluttet i Paris, og hvad der derefter er sket.

Som det ærede medlem hr. Viggo Starcke antydede, var man i Paris enig om, at de vesteuropæiske lande skal tilstræbe fuld- stændig liberalisering. Dette mål fik dansk